

Forlaget kun bliver 94,000 Rb. tilbage, og i sig selv kunde det ogsaa have været det Principrigtigste; thi der er ikke derved Spørgsmaal om nogen stor Uleilighed. Naar vi imidlertid i Fjor og den aarede Minister i Nar ere blevne staaende ved Udvalgets Forslag, tror jeg, at man er gaaet ud fra, at vi ikke skulle forandre vore Love radikalt, men bygge dem ud af det allerede Givne. Det er, hvad her har fundet Steb. Imidlertid er der dog her i § 3 et Par Afvigelser fra det af Flerparten ifjor Opstillede, hvilke jeg ikke skal unblade at fremhæve. I det oprindelige Forslag i Fjor var der Intet om Nedsettelse, naar Udlevering af Boet fandt Steb, saaledes som der er i den nuværende Lovgivning, idet, saavidt jeg huffer, Forholdet er dette, at der kan betales mellem 2 og 120 Rb. med de behørigte Tilleg og Forhøielser, Alt, efter som Skifterettens Arbejde har været større eller mindre, naar Boet udleveres. Der er altsaa et temmelig vidt Spilleum, hvor der tages Hensyn til Arbeidet. Udvalget i Fjor mente væsentlig at kunne blive staaende derved; man havde saa meget mindre Betænkelse derved, som Gebyrerne nu herefter skulle indflyde i Statskassen, saa at der bliver ikke Tale om, at Retstbetjentene med sært Forjættelse eller af en eller anden Grund skulle være tilbøjelige til at sætte Betalingen for høit. Mindretallet mente derimod, at der skulle betales mindst en Fjerdedel af, hvad der er foreslaaet i § 3, og høist tre Fjerdedele, og Mindretallet havde overhovedet kun de to Satser. Jeg tror nu ikke, at det er ganske rigtig at sige, at der ubetinget skal betales tre Fjerdedele af et Boes hele Beholdning, naar Udlevering først finder Steb efter Proklamas Udløb; thi det kan jo træffe sig, at Paagjældende kunde være nødt til at udstede Proklama, medens der i Øvrigt Intet var til Hinder for, at Arvingerne selv kunde overtage Boet, og i det Tilfælde, naar de overtage Boet strax ved den første Behandling lige efter Proklamaets Udløb, har Uleiligheden været lille, og da ere tre Fjerdedele for meget, ligesom der jo ogsaa kunde tænkes Melleminstanser mellem een Fjerdedel og tre Fjerdedele. Springet er efter min Overbevisning for stort. Jeg er villig til at gaa saa vidt, at jeg vil sige: Een Fjerdedel skal være det Mindste og tre Fjerdedele det Høieste, men saa derimellem overlade til Skifteretten at tage Betaling efter Arbeidet. Tilsvarende foreslog Udvalget i Fjor, at Kjendelsen for at sidde i uskiftet Bo ganske skulle bortfalde. Det er i Nar tildeels imøbefømt; men som det ses af § 3 Nr. 2 er der ogsaa der Undtagelser. I den Henseende tror jeg ogsaa, at jeg i alt Fald for min Part indtil videre er nærmest betænkt paa at ville holde paa det en Gang foreslaaede, nemlig at Kjendelsen for at sidde i uskiftet Bo ganske skal bortfalde. Det aarede Thing vil have i Grunding, at der fra flere Sider var rettet Bredde, navnlig i Fjor ved sidste Behandling af en anden Lov, nemlig Skifte i Døds- og Jællsbo, mod Fler-

tallet i Udvalget, at det ikke vilde tage denne saaledes gode Lov uden i Forbindelse med den nu foreliggende Lov. Man har ment, at vi i det Hele skulle være mere tilbøjelige til at tage det, som er foreslaaet, og tage det, som kan faas, og saaledes siges der saa tidt. Men her ser man dog, at der er kommet Noget ud af at vente lidt. Der er kommet det ud deraf, at vi i Stedet for at have faaet en temmelig ubetydelig Nedsettelse i Skiftegebyrerne, nu dog faae en Nedsettelse, som er henvend et Par Hundrede Tusind Rigsdaler. Ganske vist kan det være, at dette bliver følt lidt nok, især naar man tager Hensyn til, at Skiftegebyrerne opkræves i Forbindelse med Arveafgiften, der er 300,000 Rb., altsaa i det Hele 600,000 Rb., og saaledes bliver Afslaget en Tredeiel. Men det er dog en virkelig Lettelse, et virkelig Fremskridt, ligesom jeg ogsaa anser den Lov, som staar i nær Forbindelse med dette Lovforslag, nemlig Loven om Skifte i Jælls- og Dødsboer, for et Fremskridt, saa at jeg ikke betænker mig paa at sige, at begge Love i deres Forbindelse ere en virkelig Forbedring. At dette Lovforslag ikke kan træde i Kraft, uden at det andet Lovforslag ogsaa træder i Kraft, ses jo let; men dermed er det ikke sagt, at det andet Lovforslag, saadan som det er affattet, ikke ret vel skulle kunne træde i Kraft, uden at nærværende Lovforslag er vedtaget; men det er, som jeg har udtalt ved Behandlingen af den anden Lov, heller ikke mit Ønske. Jeg ønsker, at disse to Love skulle dele Skjæbne med hinanden.

Sjörning: Den Maade, hvorpaa Udvalgets Flerpart i forrige Samling foreslog, at Nedsettelsen af Afgiften i Tilfælde af Boets Udlevering skulle beregnes, har jeg adskillige Betænkninger ved. Det var indstillet, at det ganske skulle overlades til Skifteretten at fastsætte Afgiftens Størrelse efter Hensyn til, hvor vidt Skiftebehandlingen forinden Udleveringen er fremskreden, dog at den ikke maatte overstige $\frac{3}{4}$ af den almindelige Afgift. Jeg tror nemlig, at man ved at fastsætte denne Regel, altsaa i det Væsentlige lade den nu bestaaende Regel vedblive, vil komme til, at der gjør sig vel megen Vilkaarlighed gjældende i dette Forhold. En saadan Regel vil jo i Virkeligheden gaa ud paa frit at overlade til Skifterettens Skjøn, hvor stor Afgiften skal være, og man kan ikke vide, om ikke forskellige Hensyn, som ikke burde tages her, dog kunne komme i Betragtning, ligesom det jo er uregelmæssigt, at der heraf saare let vil kunne følge en aldeles forskjelligartet Fremgangsmaade hos de forskjellige Jurisdiktioner. Denne Regel har jo vel gjældt i mange Nar, men det skal ikke anbefale den; thi det er netop et af de Punkter, der ere saa overordentlig svage i den nuværende Sportellovgivning, og som jeg derfor ikke synes man skulle fastholde. Man kan heller ikke sige, at en saadan Regel stemmer med de Grundsætninger, Folkethinget ellers forfølger, idet det pleier